

N.a.v. Zwemmen zijn in Neel

Allochtoon Video Circuit vult kennishiaten

Voorlichtings op de buis

Yabanclar' ve video

Elke zaterdagmiddag om vijf uur zendt de NPS tweeënvijftig weken per jaar Circuit uit. 'Daar blijven we mee doorgaan zolang er behoefte aan is', zegt producent Dick Oosterbaan.

"Is die weg, dan verdwijnen wij ook. De serie is niet bedoeld om werkgelegenheid in stand te houden."

■ Saron Petronilla

bracht. Daarnaast bracht de Consumentenbond in verschillende talen 'Verkooppraat' onder de aandacht. Of allochtonen ook daadwerkelijk naar de programma's kijken, blijft een beetje in het ongewisse. Er is een vaste groep van ongeveer 160.000 kijkers, wat neer komt op een kijkdichtheid van zo'n één procent. Alleen als in de titel een woord als 'seks' staat, stijgt het aantal kijkers plotsklaps. Sinds het programma van één naar vijf uur is verplaatst, is de kijkdichtheid wel verbeterd. "Wij zelf vinden dat we een doelgroepprogramma maken, dus het bereik is altijd beperkt. Maar ja, het blijft aan de krappe kant. Tegelijkertijd zijn de groepen niet veel groter. Toch vinden we dat er aandacht voor moet zijn. Ook omdat de afleveringen onderdeel zijn van een groter geheel. Neem bijvoorbeeld zo'n programma op voorzwanger zijn in Nederland. Op voorhand zijn daarvan al tweeduizend video's gemaakt en verspreid!"

Het maken van een aflevering is duur. "Je moet niet gek opkijken van zestigduizend gulden voor een programma van een half uur." De tweede voorwaarde van de NPS is daarom dan ook dat de afleveringen voor hergebruik geschikt moeten zijn. De uitzending is niet het belangrijkste. Er zijn afleveringen van vijf jaar geleden, die nu nog steeds worden opgevraagd. Ze worden ook voor andere zaken gebruikt. Bijvoorbeeld om een discussie op gang te brengen."

Consument De NPS gaat door met het Allochtoon Video Circuit, zolang er behoefte aan bestaat. "Is die weg, dan verdwijnen wij ook. De serie is niet bedoeld om werkgelegenheid in stand te houden." Bij elke aflevering zijn overgens verschillende allochtonen redactieleden betrokken. Elk jaar vlooit de afdeling het jaarrapport over minderheden in Nederland van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties door. "We onderzoeken wat die signaleert als problemen en gebieden. Als we hiaten tegenkomen in onze programmering, bijvoorbeeld over allochtonen ondernemers, dan doen we een voorstudie over dat onderwerp en kijken we of er een aflevering in zit. Maar het meesle, zo'n negentig procent, hebben we. De tweede indicatie krijgen we via de maatschappelijke organisaties. De Consumentenbond is onlangs een intern onderzoek gestart naar allochtonen als doelgroep. Het blijkt dat zij als consumenten niet zo sterk

Onder de titel 'Zwanger in Nederland' verscheen komende zaterdag de nieuwste aflevering uit het Allochtoon Video Circuit (AVC) op de buis. Het programma, dat is gemaakt in samenwerking met de Nederlandse Organisatie voor

zegt blij te zijn dat ze ook heeft gekregen. Van Turkse vrouwen uit haar omgeving had ze gehoord dat 'al dat gesprink' slecht zou zijn voor de baby. De aflevering maakt korte metten met dat idee. Er wordt helemaal

"Het blijkt dat er maar weinig aan leesbevordering wordt gedaan. Sommige ouders redeneren dat hun ouders het niet bij hen deden en zij het daarom dus ook maar niet bij hun kinderen doen. Anderen wilden niet

werking met de Nederlandse Organisatie van Verloskundigen en het Nationaal Instituut voor Gezondheidsbevordering en Ziektepreventie, schetst een beeld van de ervaringen van vrouwen van allerlei komaf met zwangerschap in het land van herkomst en in Nederland. De verhalen van drie hoofdrolspelers, de Marokkaanse Nazha, de Surinaamse Eugénie en de Turkse Aysel, worden gepresenteerd rondom een rondetafelgesprek met een verloskundige, een gynaecologe en vrouwen uit verschillende delen van de wereld. Uit China en Afrika bijvoorbild.

Korte metten De hoofdpersonen bevinden zich in verschillende stadia van de zwangerschap. Door hen te volgen, ontstaat een goed beeld van de zwangerschapszorg in Nederland. De Marokkaanse is drie maanden zwanger. Tegen de geburten in Marokko in, meldt zij zich naar Hollands voorbeeld al in dat vroeger stadium bij een verloskundige. Die stelt haar allerlei vragen, die ze niet had verwacht. Ze moet onder andere vertellen of er erfelijk overdraagbare ziektes in de familie zitten. Ook leert ze dat ze om de zoveel weken voor controle moet terugkomen. "Ik vind dat wel goed. In Marokko zie je pas na negen maanden of je baby gezond is of niet." Ondertussen krijgt de kijker allerlei informatie rond de ligging van de baby, alcoholgebruik en de kraanzorg. Ook laten de programmamakers haar praten over hoe ze in de toekomst de zorg voor het kind tussen haar en haar man zal verdelen. Fifty-fifty is het voornemen van Nazha. De Surinaamse Eugénie wordt gefilmd tijdens haar werk als fysiotherapeute. De camera volgt haar inspanningen tijdens de zwangerschapsgymnastiek. Het nut van de oefeningen en het plezier van de toegenoten onderling wordt duidelijk. Een deelnemster aan het rondetafelgesprek

niet gesprongen, er wordt louter voorzichtig ademgehaald. Tegelijkertijd staan de vrouwen uitroerig stil bij het thuis bevallen. Dat is gebruikelijk in Nederland. Er zijn speciaal opgeleide vrouwen, die de barenden ter zijde staan. Alleen als van tevoren duidelijk is dat er problemen bij de bevalling zijn te verwachten, is een ziekenhuisopname wenselijk. De aanwezige gynaecologe laat weten dat ze zelf de voorkeur gaf aan een thuisbevalling. Tijdens de uitzending passeren alle facetten de revue, tot en met het te berde brengen van de taak van het consulaatgebouw. Ook is tijd ingeruimd voor verhalen over zogenaamde cultuurruitingen. De verloskundige vertelt over een bevalling die niet wilde vlotten. Een aanwezige vrouw vroeg haar even opzij te gaan. Ze nam een slokje water, spuugde deze uit op de buik van de vrouw en zei dat het kindje nu geboren kon worden. Hiergeen ook vrij snel het geval was. De Surinaamse heeft een dergelijk verhaal. Ook hier verloopt de bevalling moeizaam. Een 'kenner' maakt een kruidenbad en daarna is er geen valijje aan de lucht. Sterke verhalen, maar wel leuk.

Dwaze moeders De NPS startte in september van dit jaar het AVC met twee afleveringen: 'Berlijn, klein Israhoe!' en een aflevering over de zaterdagmoeders, die net als de Dwaze Moeders aan de andere kant van de oceaan elke week demonstreren om hun in Turkije verniste familieleden onder de aandacht te brengen. Een fenomeen waar waarschijnlijk maar weinigen van op de hoogte zijn. Afgelopen weekend zond de NPS de AVC-aflevering uit over lesvordering bij Turkse en Marokkaanse kinderen. De productie werd gemaakt in samenwerking met de Stichting Lezen en de Averroës Stichting. Het bleek een moeilijke aflevering om te maken. Dick

voor de camera. Ze waren zelf analfabeet of geneerden zich. De laatste wilden niet doen alsof. In het dagelijks leven lezen ze ook niet met hun kinderen. "Ik ga niet voor gek staan", zeiden ze. Het was voor mij een schok om te zien hoe weinig er op dit gebied gebeurt onder Marokkanen en Turken. De kinderen lopen zo een gigantische achterstand op. Er wordt niet met ze gelezen, maar ook niet met ze gezongen of gespeeld. De kinderen leren op die manier ook niet om hun gedachten te formuleren."

Alcoholgebruik Voor de laatste zaterdag van de maand staat de aflevering 'Wat drink jij eigenlijk?' op de rails. Hierin praat Angela Groothuis met jongeren uit verschillende culturen over alcohol. Zowel Nederlandse als Turkse, Marokkaanse, Surinaamse en Tunesische jongeren tussen de 15 en 25 jaar laten het achterste van hun tong zien als het gaat om alcoholgebruik en de wijze waarop ze dat een plek geven binnen hun eigen gemeenschap. Hoeveel glaasjes vinden zij normaal? Hoe staan hun ouders er tegenover?

"Het idee voor de AVC-serie is vijf jaar geleden ontstaan", zegt Oosterbaan. "We vroegen ons bij de NPS af waaraan behoefte was. Dankzij contacten met allerlei maatschappelijke organisaties op het gebied van arbeid, onderwijs, gezondheid maar ook de Consumentenbond kregen we een beeld van de kennislaken bij allochtonen." Een aflevering moet aan twee voorwaarden voldoen. Ten eerste moet een maatschappelijke instelling of organisatie de NPS ervan overtuigen dat zo'n haat bestaat. "Ze zijn daarom vaak bereid er zelf een voorlichtingscampagne aan te koppelen door bijvoorbild schriftelijk materiaal uit te brengen." Zo heeft het NOC-NSF in het kader van de integratie van allochtonen in de sport de brochure 'Nieuwe sporters' op de markt ge-

gen zijn allemaal te koop via de videocatalogus op internet of te lenen via de openbare bibliotheek. "Het programma kan ook worden opgenomen. Veel onderwijsgeven doen dat ook. Op die manier hoeft je geen videoband te kopen. Dat vinden we prima. De uitzending op de televisie

in de schoenen staan. Voor volgend jaar staat daarom een nieuwe campagne over verzekeringen voor Turken en Marokkanen gepland." ■

Meer informatie op internet: <http://www.omroep.nl/nps/tv/allochtoon/catalogus>

Zwanger zijn in Nederland. - Hilversum : NPS, 1997. - 1 vc (30 min.) :
kleur, geluid. - (Het allochtoon videocircuit). - Nederlands gesproken
615.7(1) (V) / Op deze video worden allerlei onderwerpen besproken die te
maken hebben met zwanger zijn en bevallen in Nederland. Een aantal
allochtone vrouwen praat met elkaar en met een verloskundige en een
gynaecologe over dit onderwerp. Daartussendoor zien we korte reportages
over de zwangerschap van drie verschillende vrouwen: een drie maanden
zwangere Marokkaanse, waarbij vooral informatie wordt gegeven over de
eerste maanden van de zwangerschap; een zeven maanden zwangere
Surinaamse, waarbij de nadruk ligt op zwangerschapsverlof, manier van
bevallen e.d. en tot slot een Turkse vrouw vlak voor en na haar bevalling.
Bij deze laatste komen o.a. de bevalling, het geven van borstvoeding en
anticonceptie aan de orde. Veel aandacht wordt gegeven aan deze keuze
tussen thuis of in het ziekenhuis bevallen en het belang van een grotere
betrokkenheid van de vader. Voor beide wordt gepleit. Het geheel geeft een
aardig beeld van hoe zwangerschap en bevallen in Nederland plaatsvinden.
Haast spelenderwijs wordt allerlei informatie over het onderwerp
doorgegeven. De onderdelen worden door een Marokkaanse vrouw aan
elkaar gepresenteerd. Alle deelnemers spreken uitzonderlijk goed Nederlands en
hebben een hoog opleidingsniveau, maar geven wel aan dat ze een aantal
gewoonten uit hun eigen cultuur vasthouden. De doelgroep is (a.s.)
allochtone zwangeren en hun partners in Nederland. Wilma Bruins-Jorna
Bestelnummer: 98-20-909-4 Prijs: ca. f 43,- (K)